

081130 Första söndagen i advent Ylva Rundberg

Jag vill börja denna predikan med att önska er alla ett riktigt GOTT NYTT ÅR (alla poppar sina partypoppers) Idag börjar ett nytt år, för kyrkans år börjar med advent. När kalenderåret bryts om en månad är det många som avger löften till andra och inför sig själva om vad det nya året ska innebära och kanske framförallt vad det inte ska innebära. Löften som kräver prestation från min sida. Även kyrkans nyår är förknippat med löften, stora löften, större än vanliga nyårslöften om mer träning, mindre godis och nya matvanor. Denna gången är det inte vi som ger löften, utan kyrkans år börjar med ett löfte till oss, löften vi kan få ta emot, löften att leva på. Löftet om att Gud ska komma till jorden och att en annan värld är möjlig, en värld bättre än den här.

Det är om detta löfte som Sakarja skriver: Jag skall förintas alla stridsvagnar i Efraim... Krigets vapen skall förintas. Han ska förkunna fred för folken. Det är med vetskapen om att dessa löften finns som Jerusalemsfolk välkomnar Jesus som en kung med sång, mantlar och jubelrop när han rider in på sin åsna. Det fanns hos dem ett hopp om att dessa löften skulle besannas och jag tror att samma trotsiga hopp också finns i dag när vi sjunger Hosianna. Att det finns en bättre värld än den här en annan värld är möjlig. Möjligheten till denna världen, den bättre världen finns i Jesus, han som själv är Gud återupprättade relationen mellan Gud och människor. Och det är det som behövs återupprättade relationer, också mellan människor för att stridsvagnarna ska förintas i Efraim och krigens vapen skall förintas. Gud gjorde nya relationer möjliga, men vi själva är de enda som kan ta vara på den möjligheten. Han ska förkunna fred för folken, och ordet fred skulle från hebreiskan till svenska också kunnat översättas med frid, och något som kanske i Sverige som plats är något vi saknar så mycket mer än fred, frid i livet och frid med livet.

Det är budskapet om det som Jesus kommer med, för att förverkliga detta som Gud blir människa, för att återupprätta relationer, den mellan Gud och människor, men också den mellan människor. Det är med löftet om fred och frid vi får börja vårt nya år, det är löftet till oss att en annan verklighet är möjlig, en bättre verklighet än den här. Det var därför Gud blev människa för en annan värld är möjligt.

Den adventstid vi nu börjar är en förberedelse tid för att göra oss redo att fira mottagandet av Gud. Gud som avstod från sitt majestät och blev ett barn i en krubba. Kyrkans år börjar med att förbereda sig inför födelsen, en kort och intensiv graviditetsperiod, skulle men kunna uttrycka det som, när mycket ska förberedas för barnet som kommer. En förberedelsetid fylld av förväntan, för barnet som föds är den kung som tretio år senare rider in i Jerusalem, då folket fyllt av förväntan sjunger sitt Hosianna, för de kände till löftena. En förberedelsetid som märks i hela samhället, i december ska mycket fixas för att bli klart till jul, och december har till och med sin egen nedräkning i form av adventskalendern, hela månaden rör sig mot julaftonens kväll, och det är ju det som hela adventstiden handlar om att göra oss redo, att förbereda oss för julnattens händelse, det stora det underbara, det vi längtar efter, att Gud bli människa. Som alla i väntans tider måste vi förbereda oss att kunna ta emot barnet som kommer, så ta verkligen tid på er när ni nu under Advent förbereder er julkrubba. Den fysiska som står i vardagsrummet men också era hjärtan, för att där kunna ta emot Jesus.

Jesus red in på sin åsna i Jerusalem och folk sjöng av glädje, han red in mitt i deras vardag, vi vet inte alls vad de som stod längs vägen bar på, men vi vet att det var vanliga människor som oss, som dig och mig, men alla våra tillgångar och brister, det var till dem han kom och det var de som tog emot honom, och det erbjudandet finns också till oss, att faktiskt ta emot Jesus, att se honom som kung, som den som vill ge oss frid och fred. Men precis som när han red in i Jerusalem en gång är det idag, ett erbjudande. Jesus vill ge dig frid och fred, men det är bara du som kan välja att stämma in i hosiannaropen och ta emot honom. Om vi förbereder våra hjärtan för att ta emot Jesus barnet.

Hosianna ropen som genljöd i Jerusalem, och nyss genljöd härinne, så taket nästan lyfte, det är ett glädjrop inför det nya året, Jesus kommer till oss. Idag lättade nästan taket häri kyrkan, när vi sjöng vårt Hosianna och musikkåren ackompanjerade, och denna ljudliga bild av att taket lyfter får vi inte uppleva varje söndag, men varje söndag öppnas taket mot himmelen, härinne och så också idag.

För när vi samlas kring nattvardsbordet om en stund, när vi får ta emot bröd och vin, ja då är det just det som händer, att vi får ta emot Jesus själv, och för att det ska vara möjligt ja då måste himmelen komma ner, himmel och jord möts i brödet och vinet. Vi får en försmak av himmelens. Löftet om att en annan värld är möjlig gäller redan här, den här världen kan se annorlunda ut, men då behövs människors hjälp. Men den fullkomliga världen helt befriad från ondska, den väntar vi än på, men i väntan får vi en försmak i nattvardens gemenskap. Taket i kyrkan lyfter och du bjuds in till mötet med honom som rider på en åsna in i Jerusalem och som vill finnas i ditt liv, men han väntar på att du tar emot honom. Vill du ta emot det nyårslöfte som erbjuds, att ska bli ett nådens år?